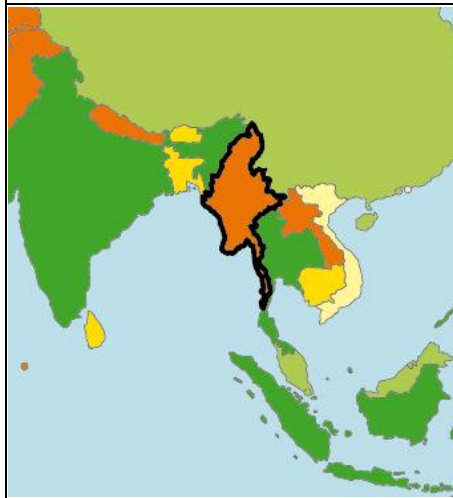

Myanmar (Burma)

DIN SÄKERHET I
EXPORTAFFÄRER **ekn**

LANDRISKKLASS

7/7

Landriskklasserna går från 0 till 7. Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN:S UTESTÅENDE GARANTIER PÅ LANDET

Kortfristiga affärer: 0 MSEK

Medel- och långfristiga affärer:
0 MSEK

EKN:S POLICY

Endast korta rembursgarantier kan övervägas.

Se vidare avsnitt "EKN:S POLICY"

DATUM

2013-08-22

Positiv trend i tidig omvandlingsfas

Myanmar (Burma) befinner sig i början av en fundamental omvandlingsprocess såväl politiskt som ekonomiskt. Efter decennier av militärdiktatur, vanstyre, interna konflikter och partiell isolering är utmaningarna oerhörda. Militärens roll förblir stark och freds- och demokratiseringsprocessen kan inte tas för given. Den ekonomiska basen är snäv och det mesta av den fundamentala fysiska och institutionella infrastrukturen och kapacitet som kännetecknar en marknadsekonomi saknas. Det försvårar reformprocessen och gör ekonomin sårbar. Korruption, föränderliga regleringar och ett rudimentärt legalt ramverk bidrar till ett svårt affärsklimat, vilket inverkar på risken i enskilda affärer. Färdriktningen i reformprocessen är dock positiv. Regimens ambitioner bedöms vara genuina och viktiga framsteg har gjorts. Positiva resultat i form av ökande tillväxt och direktinvesteringar, sanktionslättnader och skuld- avskrivningar bidrar till att reformdynamiken förstärks och ter sig allt mer irreversibel.

STYRKOR

- Stark reformdynamik med ökat stöd från IMF och andra internationella organ.
- Måttlig extern skuldsättning och ökande valutaintjäningspotential
- Betydande potential i naturresurser, jordbruk och turism, en relativt stor och ung befolkning och ett strategisk geografisk läge i en dynamisk region.

SVAGHETER

- Ett oprövat politiskt system i början av övergången från militärdiktatur och med risk för bakslag och uppblående etniska och religiösa konflikter.
- Ekonomin är i början av en omvandling till en öppen marknadsekonomi och det finns stora brister i makropolitiskt styrning och i institutionell kapacitet i statsapparaten.
- En snäv ekonomisk bas centrerad kring gasutvinning och lågproduktivt jordbruk.
- Ett mycket besvärligt affärsklimat.

POLITIK

Reformprocessen alltmer irreversibel

Reformerna som inleddes hösten 2011 har snabbt fört landet till ett tidigt men bräckligt stadium av demokratisering efter över 50 år av repressivt militärt vanstyre. Signifikant är att omvandlingen inte startade med en folklig resning utan initierades av militären själv och först efter att dess politiska inflytande säkerstälts. 2008 års konstitution reserverar 25 procent av parlamentsplatserna åt militären och innebär att ändringar i konstitutionen kräver militärens välsignelse. Genom riggade val 2010 säkrades parlamentarisk majoritet för militärens civila politiska parti USDP. I mars 2011 avvecklade militärjuntan sig själv och tillsatte en civil regering bestående av en yngre generation f.d. militärer med president Thein Sein i spetsen.

Under Thein Sein har en omfattande reformprocess inletts. Den innefattar ekonomiska reformer, en försoningsprocess och reformer i demokratisk riktning. Bland annat har ett stort antal politiska fångar frigivits, regler kring fackföreningar och civilsamhälle liberaliserats och pressfriheten utökats. Den populära demokratikämpen Aung San Suu Kyi frigavs och hennes parti; National League for Democracy (NLD), tilläts att åter ställa upp i val. Att NLD vann en förkrossande seger i ett fyllnadsval 2012 var en överraskning för regimen. Reaktionen på nederlaget har dock varit att stärka reformkrafterna i regeringen och öka reformtakten i hopp om att kunna visa framsteg inför valen 2015. Aung San Suu Kyi och NLD har nu inlemmats i det parlamentariska arbetet och en pragmatism tycks ha infunnit sig där former för dialog och samarbete etablerats.

En fredsprocess har också inletts i de etniskt betingade konflikter som härjat landets naturresursrika gränsområden i årtionden. Att inlemma etniska minoriteter i den politiska processen är kritiskt då de utgör över en tredjedel av befolkningen. Eldupphörsavtal med flertalet större etniska arméer pekar i positiv riktning men situationen är komplex och det ömsesidiga förtroendet är bräckligt. Framväxten av buddist-burmansk extremism och etniskt-religiöst betingat våld efter den politiska liberaliseringen är oroande. De religiösa och etniska spänningarna utgör ett av de främsta hoten mot reformprocessen och stabiliteten.

Det andra stora frågetecknet rör militärens beredskap att se sin maktposition erodera över tiden. Även om viktiga steg tagits mot demokratisering har militärledningen ett avgörande inflytande över landets övergripande färdriktning. Parlamentsvalen 2015 blir ett viktigt test för militärens reformvilja och för det unga politiska systemet. NLD är den klara favoriten men partiet är helt centrerat kring Aung San Suu Kyi och det finns frågetecken kring regeringsdugligheten hos den åldrande partiledningen. Det finns flera känsliga frågor kring konstitutionen som skulle behöva lösas för att stärka utsikterna för politisk stabilitet. En övergång till proportionellt valsystem, liksom ökade federala inslag skulle stärka de etniska minoriteternas möjlighet att få politiskt inflytande. Vidare hindrar konstitutionen Aung San Suu Kyi från att kunna bli president. Detta är frågor som tidigare varit helt tabu för militären. Att USDP det senaste året signalerat en ökad beredskap att diskutera frågorna kan möjligen tyda på att en kursändring kan vara på gång. Mycket talar för att reformkrafterna i regimen och Aung San Suu Kyi för en dialog som kan bana väg för de kompromisser och maktdelningsarrangemang som krävs för en samexistens eller t o m samarbete bortom valen.

Sammantaget är landet bara i början av en omvandlingsprocess med många fallgropar. Militärens maktställning förblir stark och det nya politiska landskap som växer fram är oprövat och

föränderligt. Dynamiken är likväl positiv. Reformprocessen har sprungit ifrån militärens ursprungliga planer och börjar nå ett stadium där den ter sig alltmer irreversibel.

EKONOMI

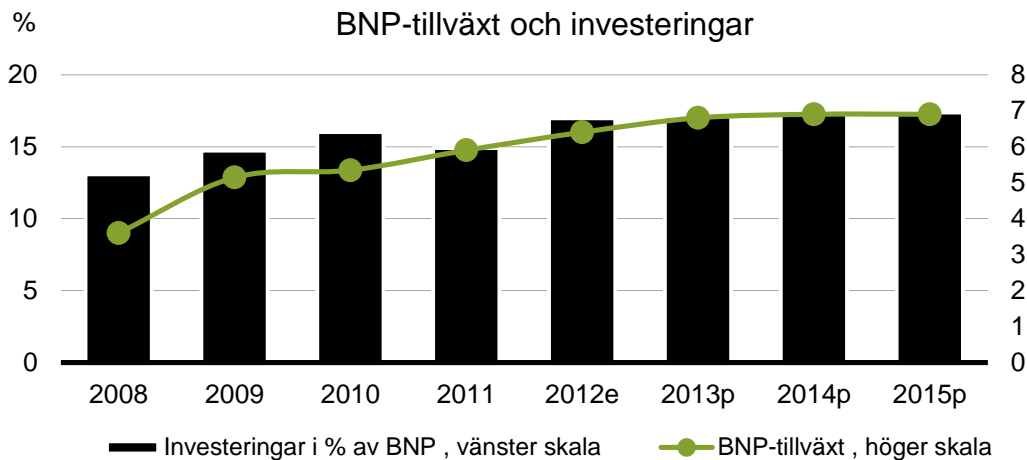
Myanmar har potential men står inför fundamentala utmaningar

Myanmars tillväxtpotential är betydande. Landet har naturresurser, framför allt i form av gas, koppar och andra mineraler. Potentialen inom jordbruk och vattenkraft är stor. Över hälften av befolkningen på cirka 60 miljoner är under 30 år, vilket innebär god tillgång på arbetskraft och en potentiellt betydande inhemsk marknad. Därtill är Myanmar strategiskt beläget i en dynamisk region där satsningar på infrastruktur och ekonomisk integration ger landet möjligheter att inlemmas i växande handels- och investeringsflöden.

Vägen till att realisera potentialen väntas dock bli lång och mödosam. Efter decennier av vanskötsel är Myanmar Sydostasiens fattigaste och minst utvecklade ekonomi. BNP per capita är knappt 900 dollar och över 25 procent av befolkningen lever under fattigdoms- gränsen. Den informella ekonomin är omfattande och det lågproduktiva jordbruket svarar för drygt 35 procent av BNP och sysselsätter cirka två tredjedelar av arbetskraften. Tillverkningsindustri utgör endast cirka fem procent av BNP. Infrastrukturen är mycket underutvecklad. Endast en fjärdedel av befolkningen har tillgång till el och strömavbrotten är frekventa i de större städerna. Investeringsbehoven är således enorma i allt från utbildning till vägar, kraft- och mobilnät. Därtill saknas det mesta av den institutionella och legala infrastruktur och styrningskapacitet som kännetecknar en fungerande marknadsekonomi. Med en begränsad erfarenhet av marknadsekonomi skapar situationen osäkerhet kring regimen förmåga hantera den snabba strukturomvandlingen och eventuella störningar på vägen.

En fortsatt reformprocess är således avgörande. Thein Seins reformambitioner bedöms vara genuina och högt ställda. Regeringen har etablerat ett ramverk för reformarbetet som fått stöd av givarsamfundet och har inlett ett första IMF-program 2013 som fortgår enligt plan. En ny investeringslag har vid sidan av sanktionslättnaderna bidragit till att utländska investeringar (FDI) snabbt börjat tillta. Reformen och licenstilldelningar inom telekom- och gassektorn tyder på ökad transparens i offentliga anbuds-förfaranden. Regeringen avser att fortsätta reducera budgetfinansieringen via sedelpressarna och begränsa underskottet till fem procent av BNP. En betydande ökning av statens gasintäkter möjliggör en ökning av de låga sociala utgifterna. Den offentliga skulden är på väg att reduceras genom avskrivningar men väntas bestå kring drygt 40 procent av BNP. Det är relativt högt i ljuset av de stora utvecklings- behoven. Med ett mycket lågt skatteintag är intäktbasen koncentrerad till gassektorn. Tillsammans med frågetecken kring regeringens kontroll över de intäkter statsföretagen ej transfererar till regeringen (över 55 procent av offentliga intäkter) innebär det att den statsfinansiella positionen bedöms som bräcklig.

Reformpolitiken och sanktionslättnaderna börjar ge positiva resultat. Inflationen som i snitt legat på 23 procent 2001-2010 har reducerats till cirka sex procent. Tillväxten visar tecken på att växla upp, framför allt drivet av investeringar och gasproduktion och väntas nå nivåer på sex till sju procent de närmaste åren.

Tillväxten nådde 6,4 procent 2012/2013 och investeringar tilltar. Data: IMF

Skiktet av reformsinnade krafter i statsapparaten är tunt och beroende av militärledningens stöd. De har en vansklig balansgång att gå för att inte alienera mäktiga särintressen med anknytning till militären och deras näringslivspartners. Den parlamentariska processen ger dessa intressen möjligheter att sätta käppar i hjulen för reformer i takt med att processen skiftar fokus till mer strukturella och känsliga områden. Implementering av reformer försvåras av en skriande kapacitetsbrist och omfattande korruption inom den vildvuxna byråkratin och bristande samordning mellan central- och lokalregeringar. Reformprocessen går framåt, men situationen talar för att omvandlingsprocessen kommer att ta tid och vara behäftad med betydande risker för bakslag.

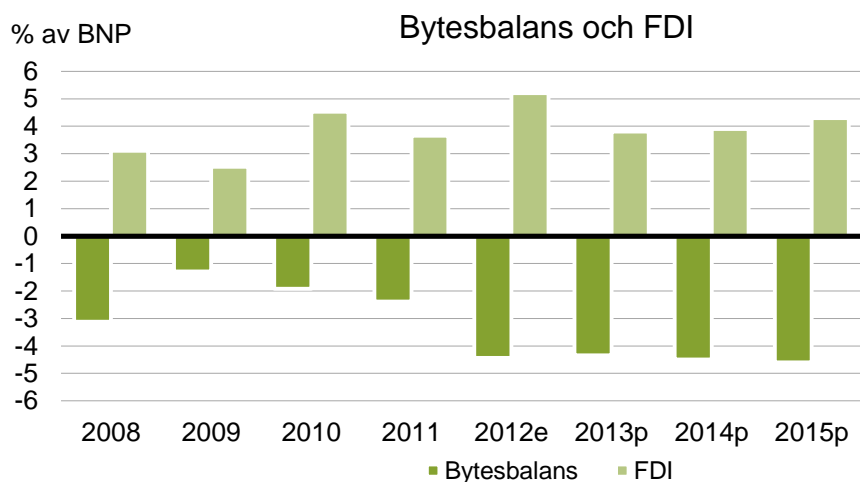
BETALNINGSBALANS OCH SKULDFRÅGOR

Positiva utsikter men också betydande osäkerheter

Årtionden av valuta- och importregleringar har i kombination med västvärldens sanktioner hämmat landets utveckling av handel och investeringar. Exportsektorn är begränsad och domineras av naturgas (cirka en tredjedel av exporten) och jordbruksprodukter, medan tillverkningsindustrin står för mindre än fem procent av exporten. Med en snäv exportbas exponeras landet mot cykliska råvarupriser, väderrelaterade störningar och efterfrågan från ett fåtal marknader (Kina och Thailand). I takt med att ekonomin öppnas väntas den externa sektorn och betalningsbalansen genomgå betydande förändringar.

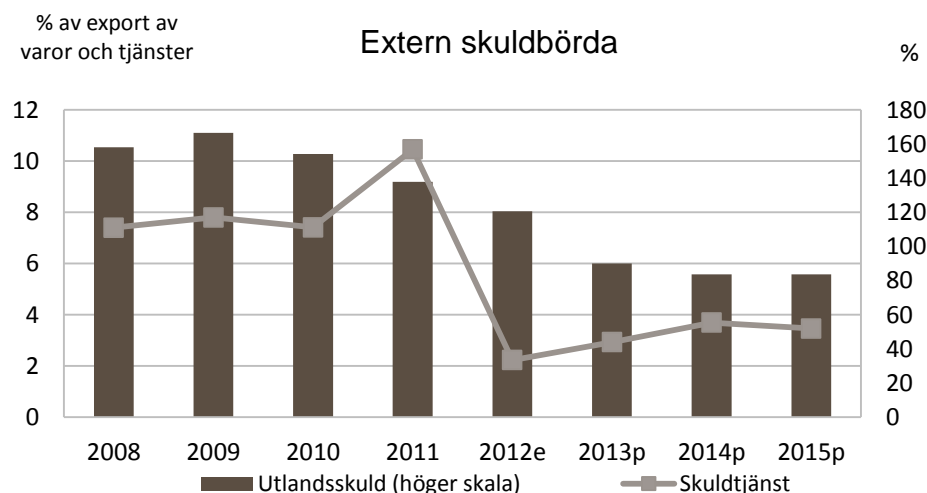
Med begränsad inhemsk kapacitet för såväl produktion av kapitalvaror som kapital- mobilisering kommer landets utveckling till stor del att behöva ske med import och finansieras externt. Positivt är att valutaintjäningen väntas öka redan på kort sikt. Två större gasfält tas i bruk 2013, vilket väntas öka gasexporten med cirka 60 procent. USA kan väntas följa EU:s beslut att bevilja landet förmånstillträde till sina marknader, vilket gynnar utvecklingen av övrig export, till exempel inom textil där FDI börjat öka. Såväl turistnäringen som remissor från exilburmeser ökar. Samtidigt väntas importen öka betydligt på grund av liberaliseringen av import- och valutaregleringar samt stora investeringsbehov. Underskotten i bytesbalansen tilltar men väntas i IMF:s scenario stabiliseras på nivåer kring fyra till fem procent av BNP. På finansieringssidan har FDI ökat betydligt sedan 2009. Gassektorn väntas fortsätta att dominera, men investeringar i den inhemska

ekonomin (telekom, turism, fastigheter, konsumtion och finans) tilltar snabbt. Förutsatt att reformprocessen fortsätter bör underskotten kunna finansieras av FDI, kompletterat med framför allt biståndskrediter. I IMF:s scenario försätter valutareserverna att öka vilket tillåter landet att bibehålla en måttlig nivå på valutareserver motsvarande mer än tre månaders import de närmaste åren. Emellertid står endast hälften av reserverna under centralbankens (CBM:s) kontroll. En överföring av reserver till CBM från statsbankerna pågår men beräknas vara slutförd först 2014. Situationen innebär en viss osäkerhet kring valutatilldelningen.

Liberalisering bidrar till växande underskott i bytesbalansen. Merparten väntas kunna finansieras med FDI. Data IMF.

Under våren 2013 har Myanmar reglerat sina dröjsmål till ADB och Världsbanken och har omförhandlat skulder till de bilaterala kreditorerna i Parisklubben. Det senare resulterade i avskrivningar på 5,9 miljarder dollar. Det banar väg för biståndskrediter från Världsbanken, ADB samt bilaterala källor, framför allt Japan. Det är i linje med IMF:s rekommendationer att minimera den offentliga sektorns kommersiella upplåning, givet begränsad skuldkapacitet. Vid en slutförd omstrukturering i början av 2014 väntas utlandsskulden uppgå till 85 procent av exporten av varor och tjänster, vilket bedöms ge en hanterbar skuldbörda de närmaste åren.

Skuldavskrivningar och begränsad kommersiell upplåning väntas begränsa den externa skuldbördan. Data: IMF

De försiktigt positiva utsikterna är behäftade med betydande osäkerheter. Riskanalysen försvåras av bristen på historik och makrodata. Osäkerheterna är framför allt länkade till landets många utmaningar och hanteringen av reformprocessen. Internationella erfarenheter visar på riskerna förknippade med liberalisering av finanssektor och kapitalflöden. I synnerhet gäller detta när den institutionella kapaciteten är svag inom såväl myndigheter som i finanssektorn, så som den är i Myanmar.

VALUTAPOLITIK

Det penning- och valutapolitiska ramverket byggs upp från grunden

I decennier har tillgången på valuta varit starkt begränsad genom ett komplext system av strikta valutakontroller. Kontrollerna skulle upprätthålla valutapeggen till Special Drawing Rights (SDR) som infördes 1977. Den officiella valutakursen användes enbart av den statliga sektorn, medan den privata sektorns valutatillgång varit starkt ransonerad. Informella valutamarknader och multipla valutakurser uppstod. Den officiella kursen var kraftigt övervärderad och låg under senare år på knappt 6 Kyat per dollar medan den inofficiella kursen låg över 800. Centralbanken (CBM) finansierade budgeten och saknade valutapolitisk roll och kontroll över landets valutareserver, som delvis hanterades av statsbankerna.

Sedan hösten 2011 har landet med stöd från IMF gjort viktiga framsteg för att i grunden bygga upp ett mer marknadsorienterat penning- och valutapolitiskt ramverk. I april 2012 ersattes peggen med en så kallad *managed float*. Valutakursen bestäms nu på mer marknadsmässiga grunder, även om en del återstår för att utveckla en effektiv valutamarknad. Att valutakursen börjat försvagas sedan våren 2013 tyder på en ökad funktion i valutamarknaden. Trenden väntas hålla i sig det närmaste året vilket innebär att den övervärdering som IMF tidigare konstaterat avtar. I augusti 2012 antogs en ny valutalag. Målsättningen är att landet under 2013 ska undanröja återstående valutarestriktioner för att kunna underteckna IMF:s artikel VIII. Genom denna åtar sig landet att hålla valutan konvertibel för bytesbalanstransaktioner, vilket omfattar löpande betalningar för export och import av varor och tjänster. Alltjämt råder viss osäkerhet om vilka restriktioner som kommer att föreligga. Det är troligt att kontroller på kapitalflöden förblir omfattande. CBM håller på att byggas upp för att kunna fylla en penning- och valutapolitisk roll med kontroll över valutareserven. Som ett led i detta antogs en ny centralbankslag i juli 2013. IMF har rapporterat om vissa svårigheter för privata banker att få statsbankerna att transferera medel för deras räkning. Det illustrerar att viss osäkerhet råder kring valutatilldelningen.

Sammantaget sker reformer i rask takt och i positiv riktning. Ett betydande mått av osäkerhet råder likväl på flera plan. Bristen på kapacitet och erfarenhet av att bedriva penning- och valutapolitik liksom av att hantera internationella transaktioner hos såväl myndigheter som finans- och näringsliv utgör en osäkerhetsfaktor. Osäkerhet råder alltjämt kring valutaregleringarna och inte minst avseende den typ av längre kreditgivning som EKN normalt garanterar. EKN bedömer det inte vara tillrädligt att garantera transaktioner i lokal valuta.

FINANSSEKTORN

Liberalisering och intensiv tillväxt inom banksektorn

Finanssektorn är rudimentär och bräcklig. Traditionell bankverksamhet i form av in- och utlåning har länge varit högst begränsad. Mindre än tio procent av befolkningen har ett bankkonto och krediter till privat sektor uppgår till tio procent av BNP. Orsakerna står att finna i en historik av omfattande regleringar som diskriminerat privat bankverksamhet, ihållande hög inflation och flera episoder av bankkriser. Förtroende för banksektorn är därmed bräckligt, vilket i sig är en potentiell källa till instabilitet.

Banksystemet består av ett 20-tal inhemska banker. Av dessa är fyra statliga och de har snarast fungerat som statens policyverktyg. Deras roll kommer att förändras väsentligt i takt med att ekonomin omvandlas. Av övriga banker har många bara några år på nacken. Flera sägs vara länkade till inhemska affärskonglomerat. I flera fall förefaller huvudägarna vara affärsmän med historiska kopplingar till den tidigare militärregimen.

Reformer av finanssektorn ligger högt på regeringens prioritetslista och en rad framsteg har redan noterats. Regelverket är mycket restriktivt men sedan 2010 sker fortlöpande liberaliseringar som resulterat i att kreditgivningen har börjat expandera snabbt. 2012 fick flertalet privata banker tillstånd att hantera utländsk valuta och banker har även börjat få tillstånd att hantera utlandstransaktioner, något som tidigare var förbehållet statliga banker. Bankerna är nu i färd med att bygga upp såväl kunnande som korrespondentbanksrelationer. Kvarvarande amerikanska sanktioner riktar sig mot enskilda individer och institutioner och gör att alla banker inte kan genomföra transaktioner i USD.

Listan på reformplaner är lång då det mesta av infrastrukturen befinner sig i sin linda. Det gäller legalt ramverk, kreditinformationssystem, statspappers- och interbankmarknad med mera. Påtagliga brister är den mycket svaga banktillsynen och en högst bristfällig tillgång på finansiell insyn i banker. Regeringen hoppas kunna accelerera utvecklingen genom att släppa in utländska banker och i ett första steg väntas joint ventures tillåtas. De senaste två åren har nästan trettio utländska banker, inklusive en handfull internationella banker som exempelvis SMBC, Standard and Chartered och ANZ, etablerat representationskontor i landet. Inhemska särintressen lär motarbeta en radikal öppning och det återstår att se om den nya banklag som väntas komma under 2013 skapar förutsättningar för att internationella banker skall ge sig in på allvar.

Underutvecklingen i finanssektorn hämmar penningpolitisk styrning och ekonomins förmåga att kanalisera inhemskt sparande till investeringar. En alltför snabb avreglering av banksystemet och valutakontroller medför risker för valuta- och bankkriser. Ur EKN:s perspektiv konstateras att bankerna har en mycket begränsad erfarenhet av internationella transaktioner. Bankerna är mycket små, den finansiella insynen svag och historik historiska resultat saknas. Ett betydande mått av restriktivitet både avseende löptider och belopp är därför motiverat.

AFFÄRSMILJÖ

Svårt affärsklimat i behov av omfattande reformer

Affärsklimatet är mycket besvärligt men på sikt väntas reformer leda till förbättringar. Landet rankas som ett av världens mest korrupta, enligt Transparency International (TPI). Under den

tidigare regimen tycks höga befattningshavare haft kopplingar till organiserad brottslighet och korruptionen genomsyrar statsapparaten. Näringslivet domineras av en elit - vars konglomerat inte sällan byggts upp med hjälp av nära relationer till militären. Även militären liksom före detta officerare har vittförgrenade affärsintressen. Nätverken av inflytande som etablerades under militärdiktaturen lär förbli en del av affärsmiljön under lång tid.

Rättsväsendet är svagt och domstolarna saknar oberoende. Korruptionen och en situation där eliten länge inte varit underkastade lagen begränsar utländska kreditorsers möjligheter att hävda sin rätt mot inhemska gäldenärer, i synnerhet om de tillhör eliten. Det civilrättsliga ramverket för kreditgivning (säkerheter, insolvens med mera) saknas eller daterar från den brittiska kolonialtiden och har inte använts på länge. Legala former finns ännu inte för etablerande av säkerhet i rörliga tillgångar. Den finansiella genomlysningen av banker och företag är mycket begränsad. Redovisningen, i den mån den finns att tillgå, följer inte internationell standard och historiska siffror bygger på den tidigare övervärderade valutakursen.

	WBI		TPI
	Rule of Law	Regulatory Quality	Corruption Perceptions
Rank	203	207	172
Av totalt antal länder	212	210	176

Myanmar hamnar i bottenligan i index över institutionell kvalitet och korruption. Data: World Bank och TPI

Situationen bidrar till en svår regleringsmiljö. En kultur av att bedriva en förutsägbar regleringspolitik till exempel genom utredningar och konsultationer saknas i den militärt orienterade förvaltningen. Historiskt har ministerier reglerat överlappande utan koordination. Regelverk har utfärdats eller ändrats utan förvarning och har inte funnits samlade eller tillgängliga för allmänheten. Omfattande förändringar är att vänta i många sektorer - inklusive telekom, finans, energi med flera - där lagar och ramverk för tillsyn och reglering behöver reformeras. Denna process hämmas av kapacitetsbrist och att inhemska affärsintressen utövar inflytande över slutresultatet. Sverige saknar ett bilateralt investeringsskyddsavtal med Myanmar, vilket försvårar möjligheterna att täcka investeringsgarantier. I detta sammanhang är det positivt att landets regering signalerat att man avser att ansluta sig till New York Konventionen (*The Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards*”).

Förbättringsarbetet har inletts på många områden. Utformningen av en anti-korruptionslagstiftning har inletts och landets första anti-korruptionsorgan etablerades i januari 2013, vilket raskt följdes av en utredning på telekomministeriet och en ministers avgång. Regeringens ambition är att ansluta sig till det norska initiativet Extractive Industries Transparency Initiative (EITI), vilket väsentligen skulle öka kraven på finansiell transparens, styrning och miljöhänsyn i naturresurssektorerna. En aktiemarknad planeras vilket på sikt kan stärka den finansiella genomlysningen. Med hjälp av Världsbanken ska affärsklimatet kartläggas för att strukturera reformarbetet. En rad revisions-, jurist- och konsultbolag har etablerat lokalkontor, vilket kan stödja investerare och långgivares due dilligence.

Sammantaget bedöms förutsättningarna för kreditgivning vara mycket besvärliga. Svårigheterna att utvärdera motparter är betydande och risken för slutförluster i händelse av fallissemang är hög.

Därmed bör garantigivningen vara restriktiv och inskränka sig till starka riskobjekt och/eller där garantitagaren kan demonstrera en god och etablerad affärsrelation.

EKN:S ÅTAGANDEN OCH BETALNINGSERFARENHETER**Ökat affärsintresse efter sanktionslättnader**

EKN stängde för medelfristig garantigivning 1987 men behöll en öppning för korta garantier med krav på remburs till och med 2001. Sedan dess har endast korta rembursgarantier kunnat övervägas. Endast ett tiotal transaktioner har garanterats sedan 1980, den senaste 1996. Liksom EKN har övriga exportkreditinstitut inom OECD länge haft en mycket restriktiv policy och har begränsade nutida betalningserfarenheter. Endast ett par institut har under senare år rapporterat nya affärer - och då endast kortfristiga. Ett antal institut har en längre tid haft oreglerade fordringar för affärer som Myanmar slutade betala 1988. Dessa fordringar har under 2013 omförhandlats i Parisklubben varefter en handfull institut lättat något på restriktionerna. Flertalet institut rapporterar alltjämt att endast kortfristiga affärer medges men flera institut bedöms ha planer att se över sina riktlinjer.

EU:s sanktionspolitik som varit i kraft sedan 1996, lättades temporärt våren 2012. I april 2013 hävdades i princip EU:s handelssanktioner. Kvarvarande sanktioner avser handel med vapen och annan utrustning som kan användas i repressivt syfte. USA har lättat väsentligt på sin sanktionsregim men behållit delar framför allt avseende enskilda individer och militären. Information om sanktionerna finns på hemsidan för the Office of Foreign Assets Control (OFAC).

Affärsintresset från svenskt näringsliv har tilltagit sedan sanktionslättnaderna. EKN:s dialog med exportörer och banker tyder på att en efterfrågan på EKNs riskavtäckning kan bli aktuellt i flera sektorer, framför allt inom telekom, gruv-, transport- och entreprenadsektorn. Affärsflödet kan dock hämmas av flera faktorer. De tidigare strikta valuta- och importregleringarna är omvandling. Innan ramverket har satt sig kan osäkerhet om vad som gäller och svårigheter för EKN:s garantitagare att säkerställa att transaktioner sker enligt rådande regelverk hämma affärer. Därtill har informella betalningssystem vuxit fram under sanktionsåren och det kan ta tid innan flödena övergår i de formella kanaler som växer fram. Slutligen omfattas Myanmar av OECD:s policy för hållbar långivning relaterat till den offentliga sektorn.

EKN:S POLICY**En restriktiv öppning för garantigivning föreslås**

EKN klassificerar, liksom OECD, Myanmar i den högsta landriskkategorin 7.

Rena statsrisker: Restriktiv riskprövning motiveras av att landet omfattas av EKN:s policy för hållbar långivning samt brist på erfarenhet av internationella transaktioner. Normalt tillämpas riskklass C.

Övriga offentliga risker: Krav på statsgaranti motiveras av de mycket svaga institutionella förhållandena i förvaltningen.

Bankrisker: Restriktiv riskprövning motiveras av att bankerna överlag är små, finansiella insyn svag, samt av avsaknaden av erfarenhet av internationella transaktioner. Normalt tillämpas riskklass D.

Företagsrisker:

Restriktiv riskprövning motiveras av de svaga förutsättningarna för kreditgivning. Garantigivning bör inskränka sig till starka riskobjekt och/eller där garantitagaren kan demonstrera en god och etablerad affärsrelation. Normalt krav på riskdelning och tillämpning av riskklass E.

NORMAL RISKPRÖVNING

Det finns inga på förhand givna begränsningar i riskprövningen eller förutsättningar för riskprövning.

RESTRIKTIV RISKPRÖVNING

EKN ställer högre krav i riskprövningen för att garantera en affär. EKN kan ha specificerat särskilda kriterier som är centrala för riskbedömningen av den aktuella gäldenärskategorin.

OFFICIELLA LANDDATA OCH KREDITBETYG

OFFICIELLA LANDDATA	KREDITBETYG	
Yta: 677 000 km ² (1,5 ggr Sverige)	LANDRISK	STATSRISK
Folkmängd: ca 60 miljoner (2011e)	Moody's: Saknas	Saknas
Folkökning: 1,3 % (2007-2011e)	S&P: Saknas	Saknas
BNP: 51,4 mrd USD 2011e (Sverige 540 mrd USD 2011)	Fitch: Saknas	Saknas
BNP/capita: 834 USD 2011e (Sverige 53 170 USD 2011)		

LANDANALYTIKER

EKN:s landanalytiker för Myanmar:

Johan Fredriksson

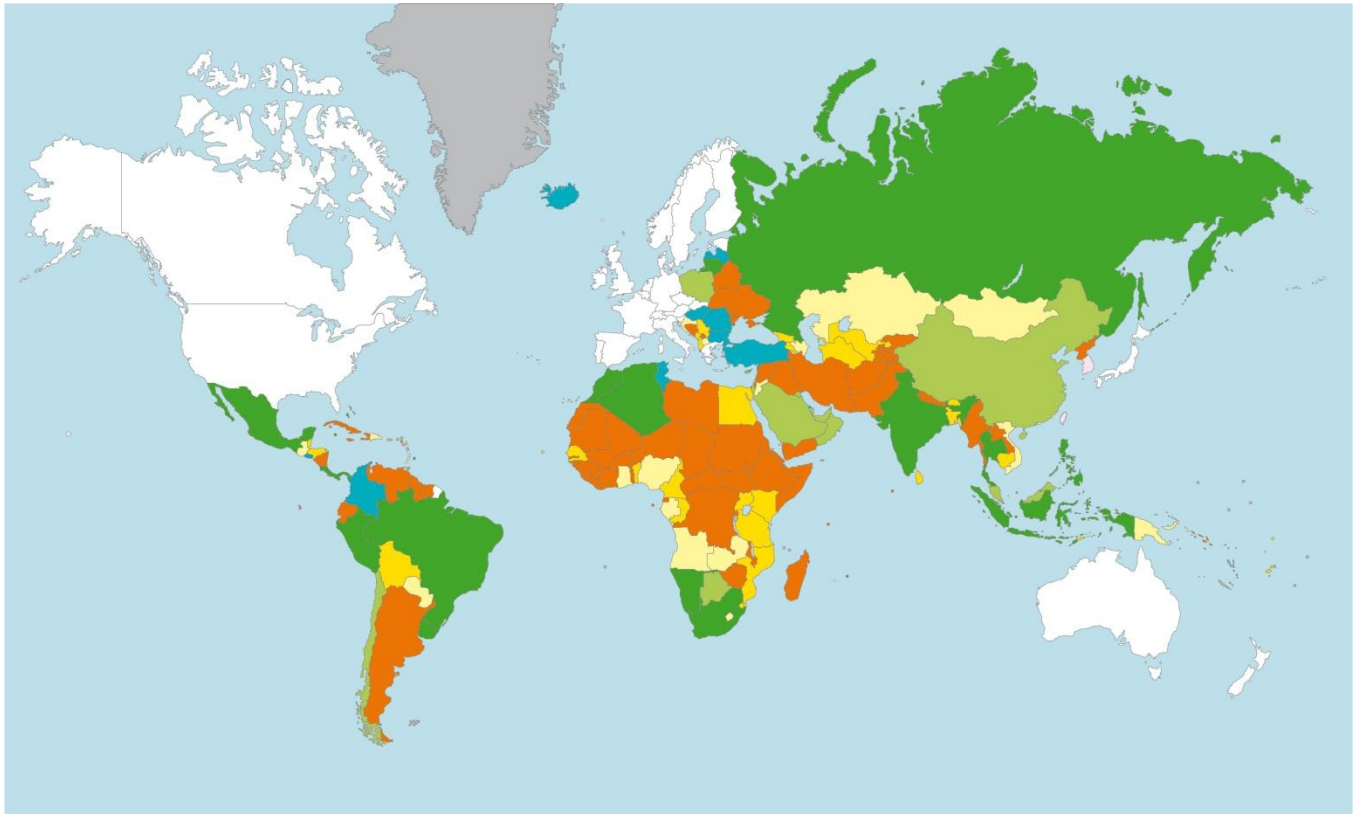
Telefon: +46-8-788 00 08

e-post: johan.fredriksson@ekn.se

ANSVARSBEGRÄNSNING

Landanalysen bygger på ett urval av källor och speglar en för EKN relevant information vid tiden för publicering. Ansvaret för hur informationen används eller tolkas vilar helt på användaren och EKN kan inte hållas ansvarig för förlust eller skada.

EKN:S SYN PÅ VÄRLDEN

Landriskklasserna går från 0 till 7.

Ju lägre siffra desto bättre kreditvärdighet har landet.

EKN – DIN SÄKERHET I EXPORTAFFÄRER

EKN är en myndighet med uppgift att främja svensk export och svenska företags internationalisering. Det gör vi genom att erbjuda garantier för betalning och finansiering, tillsammans med rådgivning om affärsstruktur och riskhantering. Våra tjänster ger dig en större säkerhet, ökad konkurrenskraft och fler möjligheter till lyckade exportaffärer.

Exportkreditnämnden

Kungsgatan 36, Box 3064, 10361 Stockholm | Tel 08-7880000 | www.ekn.se | e-post info@ekn.se